

FAMILIA

BUDA-PESTA

2 Martiu st. v.
14 Martiu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redact.: strad'a Havas nr. 1.

Nr. 18.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Romani'a 2 galbeni.

L A E A.

Cá fíorea lângă vale, de unde leganata,
Tacutu cá bradu 'n codrii, de vânturi neatinsu,
Traiám eu fara gânduri, cu ánim'a curata,
Pân' fac'l'a-ti, crude Amor! în mine n'ai aprinsu.

Schimbatu-s'a, ah! bradulu în salca plângátore,
Si murmurulu valcelei în urlete de vântu;
Ér ramurile triste, plecate, cobitóre,
Gelescu o suvenire, cu-mi zace in mormântu.

Sî-acum pe valulu vîetii, cá frundi'a ratacita,
De-alu lunei braçu giganticu, prin spaçu arun-
catu,
Lasatu-am ori ce visuri, pierdutu-am ori ce tînta,
Uitatu-mi-am destinulu, si lacrimi mi-au secatu.

Câci frântu-mi-a amorulu hotarulu alinării,
Si velulu inocintiei amaru mi-a spintecatu;
În laçulu suferintiei, în ghiar'a desperării,
Orbitu de-a ei splendóre, spre veci m'ai aruncatu!
I. S. Paulu.



SECRETELE CASTELULUI.

— Romanu, de XAVIER de MONTÉPIN. —

(Urmare.)

— Vei fi destulu de bogatu spre a trai fara lu-
cru si spre a nu-ti refusa nimica! — a disu dn'a
Olimpia.

Trândavi'a si îmbuibările materiale! si mai mo-
destu prospectu ar fi aprinsu imaginatiunea lui Fron-
tin. Elu porni dara cu unu focu fara parchia, cala-
rindu bietii cai din tînuturi, pe cari i îndemnă cu
mare sila, cu lovituri de sbiciu si de pinteni.

Fara nici o îndoicla, elu ar fi pututu sè realizeze
dorinti'a d'a sosi la Paris în trei dîle cu asemeni cai;
dar spre nenorocirea lui, puçinu înainte de diori, toc-
mai când trecea padurea de la Massiac, în vecinetatea
orasielului Saint-Jude, calulu pe care calariá începú
sè tremure din tóte picioarele, si caditú d'odata pe
drumul petrosu, aruncându-si calaretiulu la depar-
tare de diece pasi.

Dupa unu momentu calulu se scolă éراسi, dar
Frontin nu se mai putú miscá.

Cadiéndu cu capulu înainte, elu isi rupse spina-
rea dorsala. Erá mortu.

O óra mai târdú, Denis Robustel, totu capitanu

de gendarmeria; trecea pe calea acea în fruntea cala-
retilor sei, si se oprí lângă cadavrulu, pe care unulu
din ómenii sei îl redicá apoi.

Corpulu lui Frontin n'avea nici o urma de rana.
Calulu însielatu pascea aprópe de elu iérb'a mica, si
genunchii sei sângerândi indicau o lovitura înca nóua.
De siguru nu s'a comisú nici o crima; s'a întemplatú
numai o nenorocire.

— Acestu flacáu, — dîse capitanulu, — îmi pare
cá e lacheu din vr'o casa buna. Trebuie sè-lu visitámu.
Dóra vom gasi în busunarele sale ceva, care ne va
ajutá sè constatámu identitatea lui.

Doi calareti începura numai decátu sè cerce prin
vestmintele lui Frontin.

— O pungá! — esclamá unulu. — si înca bine
îndesata! Voiniculu avea atátia bani în busunare cá
unu domnu mare! . . .

— O epistola! — dîse alu doile mai în acelasi
timpu.

— Dati-mi pung'a si epistol'a, — comandá ca-
pitanulu.

Elu luá un'a în mân'a-i stânga, si cu drépt'a re-
dicându epistol'a la ochi, descifrá numele si adress'a
marquisului de Saint-Maixent.

Cunóscemu de multu ur'a, ce demnulu capitanu
simtiea pentru gentilomulu, de care a fost pacalitu.
Façi'a lui se înrosí, ochii sei începura sè schintieze
de sub tufele sprincenelor, si unu energicu: „Tunete
de draci!“ esí dintre buzele sale adumbrite de muste-
tile sale dese, lungi si carunte.

— Marquisulu de Saint-Maixent! — murmurá
elu cu o espressiune de ura si de despretiu, — e pen-
tru marquisulu de Saint-Maixent! . . .

— Cunosci-lu, capitane? — întrebá unulu din
ómenii sei.

— Pré multu! Haidamu, Flagelot, pune-mi-lu
dinapoiá sielei, si voi ceialalti, întórceti-ve în stâng'a,
si-apoi drumulu cá fumulu! Ne vom rentórcé la cas-
sarma! . . .

XXXI.

L a p á n d a.

Mai tînu înca minte, cetitorii nostrii, o conve-
nire cá din întemulare a marquisului Saint-Maixent
cu Denis Robustel, la întrarea în padurea d'Ébreuil?
Atunce au auditu pe capitanulu strigându cu totu fo-
culu virtuósei sale indignatiuni:

„Unu blastematu arare ori móre în pelea unui
omu de omenia . . . Despre crima se póte dice chiar
cá si despre vinu: „Celu ce a beutu, va mai bé!“ Cri-
m'a atrage! . . . In curéndu séu mai târdú ticalosulu
va face o infamia nóua, si, de óra-ce hârthiile de re-

missiune n'au valóre decâtu numai pentru trecutu, locotentulu civilu isi va recapatá drepturile si mi-lu va redá pe mânile mele! L'am avutu odata, ticalosulu, si l'am scapatu; dar de voiu mai pune odata mân'a pe elu, juru cá nu-lu voiu mai scapá, chiar de ar trebui — pentru cá sè-lu pazescu mai bine — sè me legu cá unu ocnaru de celalaltu capetu alu lantului seu! Da, pe cuvântulu meu de soldatu, juru! . . . Elu m'a facutu de risu, si-a batutu jocu de mine; mi-a ucisu cu lasitate unu omu, în ascunsu; pe unulu din cei mai bravi ómeni ai mei, pe unulu din cei mai buni. Dator'ia sângelui înca nu este platita, dar — în curêndu sèu mai târdîu — va fi; unu presimtiemêntu îmi spune acést'a!"

Gasindu acuma la cadavrulu lui Frontin epistol'a pe care o mâna necunoscuta o adressá marquisului, Denis Robustel simtí acelu presimtiemêntu renascêndu-se si cuprindiêndu-lu cu o putere noua.

Nu se îndoi nici unu momentu, ci îsi dîse cu siguritate:

— Acést'a epistola, atâtu de importanta, încâtu n'a fost concrediuta postei, ci fu tramisa prin unu curieru anume din Auvergne la Paris, trebue sè me conduca de siguru pe calea resbunării! Trebue sè scîu ce contine!

Si mai alesu din caus'a cá sè póta aflá acést'a, dadû Denis Robustel ordinulu ómenilor sei d'a se rentórce la casarma.

Capitanulu nu împartasiaea odai'a celoralalti calareti; elu avea o locuintia cu totulu deosebita si neatêrnátore de celelalte.

Abiá se dete josu de pe calu, elu se închise în locuinti'a sa, spre a se apucá de unu lucru, de care niste diregatori ad hoc aveau sè se apuce mai târdiu, în urmarea ordinilor locu-tîitorului de politia, întreparetii discreti ai cabinetului negru.

De si erá onestitatea personificata, nu se simtiea de felu preocupatu din caus'a faptei nedelicate ce avea sè îndeplinésca, violându secretulu unei epistole. Tóte mijlócele i pareau bune si onorabile spre a descoperí crim'a noua, ce dóra înca putea s'o împedece.

Aprinse o lampa mica, inferbintá d'a supra flacarii taisiulu unui cutítu si vèri taisiulu sub sigilulu de céra négra, cá asiá sè-lu deslipésca fara sè frânga form'a curata si adâncá a însemnelor de pe sigilu.

Lucrarea acést'a erá mai multu amenuntósa decâtu grea; o esecutá cu successu deplinu; scóse epistol'a din cuverta, o puse în vederea ochilor, si radiele triumfului iluminara faci'a lui de colórea caramidei.

În adeveru, nu se putea întipuí unu ce mai semnificativu, déca nu mai lamuritu, decâtu espressiunile acelei epistole.

„Noi, eu si dta, sîntem pe drumulu pieptii de Grève“, — dícea frumós'a Olimpia începêndu, si încheiá prin aceste cuvinte, cari urmau dupa oferirea unui milionu: „Vino! grabesce! me vei gasí la Clermont!“

Autorulu epistolei de buna séma a facutu odinóra vr'o crima în complicitate cu Saint-Maixent si îl chiamá sè faca si a dóu'a, destinata a sterge urmele celei prime.

Acést'a erá învederata cá diu'a. Nici o gresíela, nici o interpelatíune falsa nu parca cu putintia.

— Te-am prinsu, — murmurá Denis Robustel,

sigilându érași cuvert'a cu atât'a istetíme, cu câtu norocu. Eu voiu duce epistol'a.

Înainte cu doi ani, demnulu capitanu a mostenitu vr'o dóue-spre-diece mfi de livre în mosía. Merse de cerú cinci-dieci de luis-d'ori de la notarulu tribunalului, care erá depositarulu titlurilor sale de proprietate, si care i si dadû numai decâtu, de si nu fara mirare.

Apoi grabi la mai-marele seu nemijlocitu, sè céra concediu pe câte-va díle pentru niste afaceri de mare însemnatate; îsi schimbá uniform'a cu a unui cetatianu; se urcá pe calu, plecá, si sosí în bunulu oraslu Paris, nu în trei díle, precum avea sè sosésca Frontin, ci în síese, ceea ce erá pré de ajunsu.

La o óra dupa sosirea sa, întrá la unu barbieru, a carui briciu i taiá mustetile lungi. Facêndu acést'a jertfa fórté mare, cumperá la unu negutiatoru pentru câti-va taleri o livrea de ocaziune, si îmbracându-se în aceste haine false, întrebá si se duse pe josu în strad'a Saint-Honoré, unde marquisulu locuiá într' unu despartimentu mobilatu, cáci, de si capetá unu milionu de la marquis'a, elu se svêrcoliá deja în mrejea unei miriade de creditori noi.

Denis Robustel trase clopotielulu portii.

Celu ce vini sè deschida, erá Lazaru, si acést'a îl privi cu mirare, cáci corpulu lungu si uscativu alu capitanului, sub îmbracamêntulu seu galantu, avea înfacísiarea cea mai curiósa, cá sè nu dícemu cea mai grotesca.

Conformu datinei sale, Denis salutá militaresce.

— Ce vrei, frate? — îl întrebá Lazaru, care îl priviá falosu si cu despretiu.

Capitanulu simtí, cá rosiét'ia mânfei i sarí în faciá, si respunse:

— Cautu pe dlu marquis de Saint-Maixent.

— Siede aici.

— Potu sè-lu vedu?

— În momentulu acést'a nu e cu putintia; a plecatu.

— Când se va rentórce?

— Dóra în sér'a acést'a séu peste optu díle. Cu dlu marquis nici odata nu te poti orientá. Ai sè-i împartasiesci ceva?

— Am sè-i predau o epistola, care vine fórté de departe si este fórté grabnica.

— De la cine?

Denis Robustel tinú minte numele femeii care a scrisu epistol'a, si respunse cu totu curagiulu, si cu o fisionomia misteriósa cu totulu acomodata împregiurárilor:

— De la dn'a Olimpia.

Avú totu dreptulu sè se felicite de presinti'a sa de spiritu, cáci numele acést'a produse unu efectu fórté mare.

— Asiá dara, — esclamá Lazaru, — dta víi din Auvergne?

— Dreptu de acolo si totu în fuga.

— Pat! Va sè dica e ceva importantu!

— Credu dieu, cáci dn'a Olimpia mi-a poruncitu sè galopezu díu'a-nóptea, par cá asiú fi avutu innapoi'a mea pe toti capitani gendarmeriei.

— Dá-mi epistol'a; dlu marquis se va rentórce peste o óra.

(Va urmá)



SALONUL

Rusii la Bucuresti.

Dintr'unu balu mascatu de la Bucuresti „Pres-s'a“ publica urmatorul episod:

Unu oficieru rusu urmariá cu galanteriile sale, la balulu mascatu de la teatru, pe dn'a Constantia C... mascata. Spiritualei masce nu pré i placea sè între în conversatia cu dènsulu.

— Dar cine esti, de fugi de mine? — i dîse în gluma galantulu oficieru. Nu cumva esti vr'o englesa?

— Nu, — respunse elegant'a masca.

— Atunci, póte vr'o austriaca?

— Nici austriaca.

— Dar atunci cine esti?

— Sùm *Basarabia*! — esclamá spiritual'a masca. Oficierulu rusu se 'ntórse la drépt'a împregiuru.

*

Unu amicu de la Bucuresti ne împartesece următoarea întemplantare:

Unu omu naltu si mare începù bataia cu unu bietu omu bolnavu. Dar ce sè vedi! Bolnavulu par cá înviá, isi aduná tóte puterile, si erá p'ací sè prepa-désca pe celalaltu.

Atunci omulu naltu si mare lasá tóta rusinea la o parte, si începù sè strige:

— Ajutoru, ajutoru!

Unu alu treile, care se aflá tocmai in apropiere, grabi în faci'a locului, si cu ajutorulu acestuia celu naltu si tare nu numai scapá din ghiarele omului bolnavu, dar înca îl si batù bine.

Dupa ce se 'ncheiá batai'a, celu naltu si mare vediù, cá omulu care i vini intru ajutoru are o caciula frumoasa, si dîse:

— Mei, caciul'a aceea e a mea. Vreu sè mi-o dai!

Omulu cu caciula îl privi cu mirare, si dîse numai atât'a:

— Dóra nu esti muscalu!

*

„Dorobantulu“ ne povestesece următoarea istorióra:

Eri unu oficieru rusu întrá în magazin'a dlu Ch. T. cá sè-si cumpere niste fireturi séu niste nasturi. Platindu ce avea sè platésca, si fiindu zoritu, bietulu omu plecá uitându-si pung'a, plina cu poli imperatesci.

Dupa o óra se 'ntórse gáfaindu, zapacitu si aprópe plangéndu, cá sè întrebe despre punga.

Care ínse nu-i fu inmarmurirea, când dlu Ch. T., c'unu aeru gravu, i presintă neatinsu obiectulu chinurilor lui.

— *Ast'a nu e fapta de Russu!* — esclamá atunci oficierulu rusu, si plecá cufundatu în multiamiri recunoscatóre.

*

Dialogu dintr'unu salonu de la Bucuresti:

— Ce e nou?

— S'a dusu Rusii de la noi.

— E bine, si ce suveniru au lasatu?

— Rusii n'au datin'a d'a lasá, ci numai —
d'a luá.

Literatura si arti

✕ **Dlu Petru Poni.** professoru în Iasi, a scosu de sub tiparu la Bucuresti o brosiura intitulata: „Ap'a minerala de la manastirea Némtiului.“ Spre sudu-vestu de la manastirea Némtiului si la o îndepartare cam de unu kilometru se afla pe o innaltíme unu micu schitu numitu Vovidenia; cam de unu kilometru si jumetate de la acestu schitu, în mijloculu unei paduri, se afla isvorulu de apa minerala de care se ocupa autorulu in brosiur'a acést'a. Lucrarea e facuta cu analiza sciintifica si in o limba alésa.

✕ „**Religiunea crestina**“, cuprindiéndu invetiaturi despre credinti'a si faptele bune crestinesci, pentru scólele elementare de ambe secsele, de Ioanu Popea profesorulu la gimnasiulu românú gr. or. din Brasiovu, a esitu de sub tiparu acolo.

✕ **Ernesto Rossi,** renumitulu tragedianu italianu, încheiándu-si sírulu reprezentatiunilor sale la Bucuresti, va merge la Iasi. Aice va dá numai patru séu cinci reprezentatiuni din cele mai frumoase.

✕ **Pictorul Grigorescu** în Bucuresti lucra la mai multe tablouri, cari reprezinta diferite episoade ale armatei române de pe câmpulu de lupta în Bulgaria. La 11/23 febr. Domnitorulu a visitatu atelierulu artistulu si a privitu cu deosebita placere tablourile in executare.

Societati si institute.

Societatea „**Junimea**“ din Iasi va tîné si în anulu acesta unu síru de conferintie literare. Subiectulu acestor conferintie va fi „Desteptarea nationala“, si se vor tîné în nóue duminici dupa olalta, împartíte astfel: în duminéc'a þrima dlu A. D. Xenopol va face o privire teoretica, în a dóu'a totu dlu A. D. Xenopol va vorbi despre directi'a istorica, in a trei'a dlu Eug. Filipescu despre legislatia, apoi în celelalte dumineci: dlu M. M. Pompiliu despre învetiaméntu, dlu I. Negruzzi despre literatura, dlu S. Vêrgolici despre miscarea politica, dlu V. Conta despre starea economica, dlu G. Varnav-Litén despre jurnalistica, dlu P. Verussi despre ostire.

✕ **Sectiunile sciintifice ale Asociatiunii transilvane** s'a completatu. La adunarea din Blasiu s'a alesu prin aclamatiune presiedinte alu sectiunii filologice dlu T. Cipariu, alu sectiunii istorice dlu G. Baritiu, alu sciintielor naturale dlu dr. P. Vasiciu. Éta cum s'au completatu, prin declaratiunile respectivilor membrii, acele trei sectiuni: a) sectiunea filologica: dnii T. Cipariu, Sava Popoviciu Barceanu, dr. Grigoriu Silasi, I. M. Moldovanu, Ioanu Popescu, G. Baritiu, dr. Iosifu Hodosiu; b) sectiunea istorica, dnii: G. Baritiu, Ioanu cav. de Puscariu, T. Cipariu, N. Popea, Ioanu Popasu, dr. Ioanu Nemesiu, dr. Aurelu Isacu, Ioanu Antonelli, dr. Ilarionu Puscariu, I. A. Preda; c) sectiunea fisico-naturala, dnii: T. Cipariu, dr. P. Vasiciu, A. Bohatielu, Anania Trombitasiu, Stefanu Popu, dr. Nicolae Stoia, dr. A. P. Alexi, Ioanu Marculetiu. Acuma dara urméza, cá numitele sectiuni, constituindu-se, sè si începá a lucrá.

✕ **Reuniunea femeilor române din Fagarasiu** va tîné þrim'a sa adunare generala la 7 aprile. Comi-

tetulu a decisu încercarea unei loterii în folosulu reuniunii. Dómnene cari dorescu a daruí niste obiecte pentru proiectat'a lotería, au a le tramite pâna la diu'a adunării la adress'a cassaresei dn'a Ana Chisierianu. Obiectele lucrute de mâna de dómnele si domnişiorele române vor fi cu mare placere primite. Presiedint'a comitetului e dn'a Zinca Romanu.

Ce e nou ?

Tat'a regelui a muritu! Dupa încheierea nru-lui trecutu ni sósî împartesîrea, cà archiducele Franciscu Carol, parintele Maj. Sale, a încetatu din viétia la 8 martiu, între órele 12 si 1 din dí, în Viena. A bolitu numai cinci díle, dumineca înca a fost la teatru, si vineri mórtea i stinse viétia. Inmorméntarea se va tîné astadi marti la 12 martiu. Repausatulu archiduce s'a nascutu la 7 dec. 1802, deci erá de 76 ani. Dupa abdicerea fratelui seu mai mare, a imperatului Ferdinandu, elu renunciá la tronul în favorulu celui mai mare fiu alu seu, Franciscu Iosifu, actualulu domitoru. Soçi'a lui, cu care s'a cununatu la 4 nov. 1824, a fost archiducesa Sofia, care — precum se scie — murí la 28 maiu 1872. La dorint'a repausatului, dênsulu se va inmorméntá în cripta lângá ea.

Principele de coróna Rudolf s'a rentorsu din Berlin la Viena, càci a primitu însciintiarea, cà mosiulu seu e bolnovu. Inse pe cându sósî, acel'a erá deja mortu.

Alu doile balu de curte în Viena s'a tinutu la 5 martiu. Atunci tat'a regelui erá deja bolnavu, si Maj. Sa i dise cà va luá dispositiuni sè se amâne balulu, înse archiducele a respunsu, cà ar fi paguba a stricá bucuria multora, cari s'au pregatitu la acestu balu, si cà nici elu nu se simte asiá reu, deci balulu se si tînú. Acest'a fu tocmai atâtu de splendidu cà celu d'ântâiu, si vr'o 600 de persóne luara parte. Maj. Lor petrecura pâna dupa miedulu noptii între óspetii lor.

Delegatiunile s'au întrunitu la Viena în 8 martiu. Ministrulu de esterne a cerutu unu creditu de 60 milliône pentru a puté fi gata façiá de evenimentele din orientu. Inainte d'a merge la Viena delegatii Ungariei, ministrulu presiedinte Tisza i-a întrunitu la unu prândiu, unde, firesce, s'au facutu si capacitári în favorulu creditului ce se sciea, cà va cere Andrassy. Unu glumetiú apoi a si observatu : „Prândiulu acest'a a fost mai scumpu, decátu unulu de a lui Luculus, càci acest'a a constatu 60 de milliône.

Érasi congressu! Scirile mai nóue spunu, cà totusi se va tîné congressu în cestiunea orientala, si înca la Berlin, terminulu întrunirii ar fi 31 martiu.

Orfelinatele. Acum cà resboiulu a încetatu, Români'a grabesce sè implinésca o datoría a sa façiá de vitejii ei soldati. Anume, pentru crescerea si invetiatur'a filor de militari, caduti pe câmpulu de lupta séu bolnavi, infintiéza patru orfelinate; unulu în Olteni'a, unulu în Români'a mare, unulu în Moldova-de-susu si altulu în Moldova-de-josu. Invetiamentulu va fi primaru si practicu; întretînerea orfelinelor este în sarcin'a statului.

Processulu de pressa intentatu de dnii : dr. Ratiu, Cosieru si Piposiu in contra diuarului „Kelet“ s'a pertractatu în 2 martiu la curtea cu jurati din

Clusiu. Acusatii, redactorulu si corespundentulu seu, fure achitati. — E de însemnatu, cà acusatii renunçiará la speşele processului judecate lor, în favorulu scólei de fetiçe române, care se va înfiintá la Clusiu.

O gluma buna. În Gotha se vorbesce multu de presentu despre o gluma. Asociatiunea tipografica de acolo a scosu de sub tiparu o brosiura cu acestu titlu : „Tóte cuvêntările dietale ale deputatului din cerculu electoralu Gotha. Pretiulu 10 cr.“ — În tóta brosiura nu se afla altu-ceva decátu pe o pagina „da“, ér pe cealalta „ba.“

Dlu Adrianu Boni, carele în iérn'a acést'a a facutu censur'a advocatíala, a deschiesu cancelaria în Oradea-mare, strad'a principala nr. 21. Astfelu numerulu advocatilor români de acolo érase s'a înmulţitu cu unulu!

Flamur'a lui Hymen.

Dlu Angelu Coterla, primaru lu comunei Ciclova româna în Banatu, la 24 febr. si-a serbatu cununia cu domnişior'a Anastasia Motea totu de acolo.

Dlu Elia Dimitrieviciu în Rusca, în Banatu, la 3 martiu a dusu la altaru pe dsiór'a Maria Sugravu asemene de acolo.

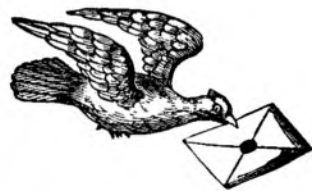
Suvenirea mortilor.

Georgiu Condanu, clericu de cursulu III, a repausatu în Ciclova româna la 27 febr., lasându în adânca jale pe mam'a si pe mosiulu seu, preotulu Nicolae Condanu, cari perdura uniculu radiemu alu betránetielor.

Iuliu Russu, proprietaru în Banat-Comlosiu, frate dulce alu veteranului professoru la preparandi'a gr. or. din Arad Ioanu Russu, a repausatu la 11 febr. în alu 40-le anu alu vietii si în alu 20-le alu fericitei sale casatorii. Repausatulu a fost unu barbatu bravu, activu si de unu caracteru firmu. Ilu plângu : fidel'a sa soçiá Emilia n. Nicolescu, fiii si ficele Vincentiu stud. în Lugosiu, Elena, Georgiu, Matilda si Maria, dimpreuna cu numerosii consângeni si amici.

Iosifu Popescu, invetiatoru în Resiția, a muritu în etate de 70 ani. Repausatulu a servitu cà invetiatoru 44 de ani.

Post'a Redactiunii.



Plagiatura séu imitatiune? Dlu V. B. Munteşcu ne scrie o epistola, în care se escusa, cà poesi'a publicata de dênsulu în nr. 10 alu fóií nóstre nu e tocmai o plagiatura, ci mai multu o imitatiune, — si cà numai din acea cauza n'a numitu pe autorulu originalu, cà n'a gasitu necessariu. E bine, dar celu pucinu pentruce n'a însemnatu cà e imitatiune?

Versuri nepublicabile: Livia, Speranti'a, Raculu (în acest'a este idea, dar reu esecutata), Amorul, Suspiniulu copilei, Despartîre.

R. A dóu'a nu se póte publicá.

Dnei A. M. in V. Amu dispusu numai decátu, conformu dorintiei dvóstre.

Proprietariu, redactoru respundietoriu si editoriu : IOSIFU VULCANU.